

[Socialministeren]

I andre projekter opstiller kommunale eller amtskommunale institutioner tilbud til familier om at få hjælp til selvhjælp for at få ændret uhensigtsmæssige familierelationer. Det er et generelt indtryk, at både kommuner og amtskommuner er åbne over for iværksættelse af forsøg/projekter, der kan være alternativer til eller forebygge døgnanbringelse af børn og unge.

Det kan nævnes, at Socialstyrelsen er ved at udarbejde et idékatalog/en eksempelsamling, der kan inspirere kommuner og amtskommuner i deres bestræbelser på at satse på foranstaltninger, der kan bevare familierne samlede. Idékataloget forventes udsendt i løbet af foråret.

Spm. nr. S 784

Til *justitsministeren* (5/3 87) af:

Margrete Auken (SF):

»Har Miljøstyrelsen handlet korrekt, når styrelsen den 17. februar 1987 nægtede spørgeren adgang til de seneste oplysninger om Østersølandenes udledninger af næringssalte m.m., skønt de var færdigtrykt i en rapport dateret januar 1987?«

Begrundelse

Miljøstyrelsen nægtede den 17. februar 1987 spørgeren adgang til en rapport dateret januar 1987 fra Helsingforskommissionen med henvisning til offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 2.

Rapporten, der omtales i dag i Jyllands-Posten på forsiden under overskriften »Østersørapport udråber Danmark til storforurener«, omhandler bl.a. Østersølandenes bidrag med næringssalte til Helsingforskonventionens (Østersøkonventionens) geografiske område: Østersøen, Sundet, Bælterne og Kattegat.

Spørgeren anmodede i brev af 12. februar 1987 miljøministeren om rapporten til brug ved Folketingets forespørgselsdebat den 18. februar 1987 om regeringens handlingsplan for havmiljøet. Det saglige niveau i debatten for så vidt angår de øvrige Østersølandes bidrag til forureningen af havet omkring Danmark sammenlignet med danske bidrag ville givet være højnet betragteligt, hvis Miljøstyrelsen havde frigivet rapporten med henvisning til offentlighedsloven i stedet for

at forhindre folketingsmedlemmernes adgang til den seneste viden.

Således blev spørgerens oplysninger om, at Danmark bidrager med 9 pct. af kvælstoftilførslen til Helsingforskonventionens område, draget kraftigt i tvivl af Niels Anker Kofoed (sp. 7586), bl.a. med henvisning til, at det danske afstrømningsområde kun udgør 3 pct. af det totale afstrømningsområde. Det fremgår af Helsingforskommissionens rapport fra januar, at Danmark rent faktisk bidrager med 13 pct. af totalen, og at man i Helsingforskommissionen regner med, at det danske afstrømningsareal er godt 1 pct. af totalen.

Spørgeren finder det med henvisning til bl.a. ovenstående meget uheldigt, at Miljøstyrelsen tilbageholder information for folketingsmedlemmer.

Svar (11/3 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Miljøministeriet har over for Justitsministeriet oplyst, at den nævnte rapport, der bl.a. indeholder oplysninger om Østersølandenes udledning af næringssalte, først blev godkendt og offentliggjort af Helsingforskommissionen i forbindelse med et møde i kommissionen den 23.-26. februar 1987. Kommissionen betragtede indtil da rapporten som fortroligt materiale.

På denne baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at Miljøstyrelsen den 17. februar 1987 var berettiget til i medfør af offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 2, at afslå en anmodning efter offentlighedsloven om at blive gjort bekendt med rapportens oplysninger om Østersølandenes udledning af næringssalte.

Et af hensynene bag bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 2, er, at offentlige myndigheder skal have mulighed for at undtage materiale fra arbejdet i internationale organisationer fra aktindsigt i det omfang, materialet er fortroligt efter de regler, der gælder for dette internationale arbejde.

Bortset fra den oplysningspligt, der består over for parlamentariske kommissioner nedsat af Folketinget i henhold til grundlovens § 51, og den pligt, ministre har til at afgive redegørelser til Folketinget i henhold til grundlovens § 53, er der hverken i grundloven, Folketingets forretningsorden eller lovgivningen i øvrigt fastsat generelle regler om